

[Ministeren for skatter og afgifter]

gå tilbage i Folketingsstidende og se, hvordan landbrugsministeren på næsten alle punkter har været i stand til at tilbagevise denne argumentation, men jeg går ud fra, at det er en manuduktion af hr. Ivar Hansen og ikke af regeringen og mig.

Dohrmann (FP):

Tre ting har været interessante ved denne første behandling. Den første ting er selvfølgelig, at hr. Arne Melchior fra centrum-demokraterne heroppe åbent indrømmer, at de faktisk har opgivet deres selvstændighed ved at have fået gennemført denne momsforhøjelse. Det er jo i realiteten det, hr. Arne Melchior siger. Vi har fået en momsforhøjelse, og så må vi altså sige nej til alt det andet, uanset om man så synes, det lyder fornuftigt eller ej.

Den anden interessante ting var hr. Flygaards indlæg. Jeg kan nemlig godt huske, hvordan retsforbundet stemte, dengang særskatten blev indført. Da var det en splittet retsstatsgruppe, som optrådte, og nu står hr. Flygaard her og siger – han har i hvert fald ikke sagt noget andet – på hele gruppens vegne, at man går ind for, at det, som retsforbundet kalder grundskyld, vil man gennemføre for nogle enkelte grupper i befolkningen. Sådan har jeg aldrig tidligere opfattet det, men jeg må altså revidere min opfattelse nu, for det er jo tilfældet.

Det tredje, og det er nok så interessant, er kristeligt folkeparti, som i hele dette spørgsmål har udvist en meget, meget lusket optræden. Kristeligt folkeparti har skrevet lange læserbreve om, at de sandelig ikke var med til at gennemføre særskatten på landbruget. Hvor er kristeligt folkeparti henne i dag? Jo, de lusker ud ad døren, og den ros skal hr. Arne Melchior da have, at han tør stå op og indrømme, hvad han indgår aftale om, mens kristeligt folkeparti løber ud ad døren. Jeg kan da godt sige, at det, jeg sagde i mit første indlæg om, at vi kunne afgive betænkning i morgen, når skatte- og afgiftsudvalget holdt møde, er faldet til jorden, for i realiteten er der jo kun tre partier, der støtter forslaget i dag. Resten går ind for en særskat på landbruget.

Arne Melchior (CD):

Må jeg have lov at sige til hr. Ivar Hansen, at jeg sagde faktisk ikke drilleforslag. Man behøver ikke at oversætte mit dansk til dansk. Jeg sagde, at jeg havde forståelse for, at fristelsen var for stor, og så kom jeg med nogle bemærkninger, som ligesom skulle illustrere, at man måske alligevel kunne have ladet være, for nu kommer man isoleret med dette forslag for at bringe nogle partier i den situation, at de skal stemme, ikke imod deres vilje og ikke imod deres overbevisning – det er der ingen af os der drømmer om – men imod et ønske og altså også på en anden måde, end vi stemte i december – det skal jeg straks komme tilbage til – og jeg vil gentage dette her med, at her er forslaget altså isoleret.

I forliget indgår jo også andre ting. I forliget indgår jo en refinansieringsordning for landbruget. Det er ikke noget, vi skal bryste os af, det er bare en kendsgerning, at det er en del af forliget. Der indgår også yderligere K-lån, som også kommer landbrugserhvervet til gode. Heller ikke noget, vi fortjener nogen tak for, men det er altså bare en del af et samlet hele, hvor man her piller en enkelt ting ud og siger: den vil vi uanset alt det andet have fjernet, og vi vil gerne fastholde nogle mennesker på noget, de sagde i december.

Så skal jeg komme til, hvad det er, man vil eller ikke vil. Vil man? spørger hr. Ivar Hansen. Jeg vil sige det sådan, at ønsket er der, det er klart. Det er jo kendt, at vi stemte imod denne skat i december måned, men det er klart, at vores vilje i dag ikke er det. Det ved hr. Ivar Hansen udmærket. Og så spørger han, om vi på denne måde er blevet bundet gennem forliget. Ja, det er da klart. Hr. Ivar Hansen var jo medlem af en regering, ja, han var tilmed gruppeformand, da den blev dannet, og blev så minister i den. I dens 20 punkts åbningsprogram indgik en værdistigningsafgift – det gjorde der da – og det blev gentaget i trontalen en måned eller to senere. Vi er ikke mere bundet end venstre og alle anstændige mennesker er bundet, når de indgår aftaler. Selv om det er for tomme bænke, vil jeg godt gentage for syttende gang – og jeg adviserer med det samme for atten- de gang – at sådan er det altså mellem hæderlige mennesker, så er det ligegyldigt, om det er ægteskaber eller det er venskaber, kammeratskaber eller kompagniskaber. Når